

ת"פ 371/10/15 - מדינת ישראל נגד אחמד חליל אחמד, מחמד שריף, אחמד מחאגנה, מוחמד גזאלה

בית המשפט המחוזי בנצרת

01 דצמבר 2016

ת"פ 371-10-15 מדינת ישראל נ' חליל אחמד(עציר) ואח'

פרק פמצ 3444/15

לפני כבוד השופט ג'ורג' אזולאי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. אחמד חליל אחמד (עציר)
2. מחמד שריף (עציר)
3. אחמד מחאגנה (עציר)
4. מוחמד גזאלה (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד עידית עמיר.

מטעם הנאשם 1: עו"ד עאבד פאהום, מטעם סנגוריה ציבורית.

מטעם הנאשם 2: עו"ד ניזאר עבוד, מטעם הסנגוריה הציבורית.

מטעם הנאשם 4: עו"ד פתחי פוקרא, מטעם הסנגוריה הציבורית.

הנאשמים 1, 2 ו-4: הובאו באמצעות ליווי שב"ס.

גזר דין

בעניינם של הנאשמים 1, 2 ו-4

עמוד 1

1. הנאשם 1 הודה במיוחס לו באישום השלישי בכתב האישום המתוקן, שהוגש במסגרת הסדר מיום 20/6/16, והורשע בביצוע עבירה של **קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז- 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. הנאשם 2 הודה במיוחס לו באישום הראשון בכתב האישום המתוקן, שהוגש במסגרת הסדר מיום 2/5/16 והורשע בביצוע עבירות של **מגע עם סוכן חוץ** לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, **חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת** לפי סעיף 184(1)(א), (ב) וכן 185(1)(א), (ט) לתקנות הגנה (שעת חירום) 1945 (להלן: "**תקנות ההגנה**") + סעיף 29 לחוק העונשין, **עבירות בנשק (החזקה והובלה נשק ותחמושת)**, לפי סעיף 144(א), (ב) לחוק העונשין+סעיף 29 לחוק העונשין, **קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, **יריות באזור מגורים** לפי סעיף 340 לחוק העונשין.

3. הנאשם 4 הודה במיוחס לו באישום הראשון בכתב האישום המתוקן, שהוגש במסגרת הסדר מיום 2/5/16 והורשע בביצוע עבירה של **חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת** לפי סעיף 184(1)(א), (ב) וכן 185(1)(א), (ט) לתקנות הגנה + סעיף 29 לחוק העונשין, **עבירות בנשק (החזקה והובלה נשק ותחמושת)**, לפי סעיף 144(א), (ב) לחוק העונשין+ סעיף 29 לחוק העונשין, **קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, **יריות באזור מגורים** לפי סעיף 340 לחוק העונשין.

עוד הודה הנאשם 4 במיוחס לו במסגרת האישום השני בכתב האישום המתוקן כאמור והורשע בביצוע **קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

4. לא למיותר להדגיש, כי הנאשם 3 (להלן: "**מחאגנה**") ביקש לחזור בו מהודאתו ובמסגרת החלטתי מיום 3/11/2016 קבעתי, כי אומנם אין כל עילה המצדיקה חזרה מהודאה, אולם על מנת לאפשר לו להביא ראיותיו, מאחר ולא ניתן לסמוך על הודאתו ההפכפכה, הוריתי על ביטול הכרעת הדין והדיון בעניינו הופרד מיתר הנאשמים בתיק דנא.

עובדות כתב האישום

5. ארגון דאע"ש- "המדינה האיסלמית בעירק ואלשאם" (להלן: "**דאע"ש**") הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת על ידי שר הביטחון ביום 3/9/14. דאע"ש רואה כאויב את ה"כופרים פנימיים" מקרב המוסלמים וכן את המערב וישראל.

6. הנאשם 1 הינו אסיר בטחוני המרצה מאסר עולם משנת 2010 בגין רצח נהג המונית יפים ויינשטיין ז"ל שבוצע על רקע הזדהותו עם זרם הסלפיה ג'יהאדיה. בין הנאשמים 1 ו- 4 קיימת הכרות מוקדמת והנאשם 4 מודע לנסיבות מאסרו של נאשם 1. החל מיום 11/11/2012 או סמוך לכך, עמדו הנאשמים 1 ו-4 בקשר טלפוני באמצעות מכשיר טלפון סלולרי, שהחזיק הנאשם 1 בכלא שלא כדיון. במהלך חודש יולי 2015,

התקשר הנאשם 1 אל הנאשם 4 וציין כי אביו אמור לבקרו בכלא, והנחה אותו לבקר את אביו לאחר שזה יבקרו בכלא, על מנת לקבל ממנו מסר.

הנאשם 4 פעל בהתאם להנחיית הנאשם 1 והגיע לביקור בביתו של האב בנצרת. האב העביר לנאשם 4 מסר מנאשם 1 ולפיו זקוק הוא לאמצעי לחימה. לאחר מכן שוחח הנאשם 1 עם הנאשם 4 וביקש ששיגי עבורו רובה מסוג M-16 הכולל "תוספות". הנאשם 1 התחייב להעביר לנאשם 4 כסף עבור הרובה באמצעות אחר. כן ביקש כי הנאשם 4 ישמור ברשותו הנשק, עד אשר יגיע שליח מטעמו של הנאשם 1 לקחת אותו. הנאשם 4 הסכים לעשות כן והשניים קבעו להמשיך ולשוחח כעבור מספר ימים.

זמן קצר לאחר מכן, פנה הנאשם 4 אל מחאגנה וביקש את עזרתו בהשגת M-16 הכולל תוספות בצינו כי הנשק עבור אחר. מחאגנה נאות לסייע לנאשם 4 וציין בפניו כי יוכל לפנות ולהשיג את הנשק באמצעות קרוב משפחה. בהתאם לסיכום, פנה מחאגנה ביום 23/8/2015 אל דודו עלי אלגואברה מפרדיס (להלן: "עלי") וביקש ששיגי עבורו M-16 הכולל תוספות כגון כוונת ודברים נוספים. מחאגנה ציין, כי יוכל לשלם עבור הנשק עד 50,000 ₪ וכי סכום הכסף מוכן ולאחר שהנשק ייבדק ניתן יהיה להשלים את העסקה. השניים שוחחו אף על האפשרות לבצע עסקת חליפין, שכוללת אקדח שנמצא ברשות הנאשם 4.

ביום 24/8/2015 עדכן מחאגנה את הנאשם 4 כי פנה לעלי, אשר זקוק לשלושה ימים כדי לבדוק העניין. באותו היום, בשעות הערב, התקשר עלי לנאשם 3 ודיווח לו כי מצא רובה חדש מסוג "פליטוב" במחיר 65,000-66,000 ₪. מחאגנה התקשר מיד לאחר מכן לנאשם 4 ועדכן אותו בפרטי השיחה עם עלי. הנאשם 4 ציין, כי הסכום המבוקש עבור הרובה גבוה מידי. מחאגנה התקשר לעלי ועדכן כי הנשק המוצע יקר מאוד וכי הנאשם 4 מעוניין להשיג נשק בסכום של כ- 45,000 ₪, שאינו בהכרח נשק חדש. באותו היום, שוחחו מחאגנה ועלי פעם נוספת. מחאגנה העלה את האפשרות לבצע עסקת חליפין ולפיה בתמורה לרובה יקבל עלי 50,000 ₪ וכן אקדח שהוזכר בשיחתם.

במקביל לפנייתו לעלי, פנה מחאגנה ביום 26/8/2015 אל אברהים ג'ראדה מנצרת (להלן: "ג'ראדה") ובירר עימו האם יוכל להשיג עבורו M-16 וציין כי הכסף עבור הנשק מוכן. ג'ראדה השיב כי יבדוק העניין תוך יומיים. במסגרת מאמציו להשיג M-16 פנה מחאגנה גם אל דודו- אברהים אלגואברה מפרדיס (להלן: "אברהים").

ביום 27/8/2015 עדכן אברהים את מחאגנה כי השיג רובה שמחירו 47,000 ₪, אך הוא מעוניין בו עבור עצמו וביקש ממחאגנה סיוע כספי על מנת שיוכל לבצע העסקה עבור עצמו. אברהים ציין כי מדובר ברובה מקוצר מתוצרת אמריקאית. מחאגנה עדכן את הנאשם 4 כי קרוב משפחתו השיג רובה במחיר 47,000 ₪. הנאשם 4 התנה את קידום העסקה בכך שלמחרת הם יראו את הנשק ורק אם יהיו מרוצים ממנו, ימסור את הכסף.

ביום 28/8/2015 בשעות הערב הודיע מחאגנה לאברהים כי הם נכונים להשלים העסקה ואם הנשק יהיה טוב הוא יקבל "על המקום" 47,000 ₪. אברהים הבהיר לנאשם 3 כי על מנת שיוכל לקבל לידי את הרובה מאדם שלישי, הוא זקוק למקדמה בסך 16,000 ₪. מחאגנה עדכן את הנאשם 4 בדרישת אברהים וסוכם, כי הם יעבירו לו הסכום למחרת.

ביום 29/8/2015 הודיע הנאשם 4 לנאשם 3 כי אין ברשותו את סכום הכסף הנדרש וביקש לדחות הפגישה עם אברהים ליום המחרת 30/8/2015. בסופו של דבר לא נפגשו הנאשמים עם אברהים ביום המחרת, העסקה לא יצאה אל הפועל והנאשמים 2-4 נעצרו במועד זה.

7. הנאשמים 2 ו-4 (להלן ביחד: "**הנאשמים**"), הינם תושבי יפיע ובמועדים הרלוונטיים לאישום זה היו בקשרי חברות הדוקים ונהגו להיפגש כמעט מידי יום. כמו כן, בין הנאשמים לבין חמזה מגאמסה (להלן: "**חמזה**"), מחמד כנאנה (להלן: "**כנאנה**") ומחמד כילאני (להלן: "**כילאני**") יש קשרי חברות על רקע מגורים בכפר יפיע.

בהתאם לאישום הראשון בכתב האישום המתוקן בעניינם, בתחילת אוקטובר 2014 או בסמוך לכך, בחורשה ביפיע, ירו הנאשמים יחד עם חמזה באקדח מסוג ברטה מס' 927618 (להלן: "**האקדח**"), שהחזיק הנאשם 4.

עובר ליום 5/10/2014 החליטו חמזה, כילאני וכנאנה (להלן ביחד: "**השלושה**") להסתנן לסוריה דרך טורקיה במטרה להצטרף לארגון דאע"ש. השלושה הציעו לנאשם 2 להצטרף אליהם לנופש בטורקיה וביום 5/10/2014 טסו הנאשם 2 והשלושה מנתב"ג לאנטליה.

בטורקיה הציעו השלושה לנאשם 2 להצטרף אליהם ולהתגייס לארגון דאע"ש, אך הוא סרב וביום 6/10/2014 נפרדו השלושה מנאשם 2, הסתננו לסוריה והתגייסו לארגון. ביום 24/10/2014 חזר חמזה לישראל, נעצר והועמד לדין בבית משפט זה. כילאני וכנאנה נותרו בארגון ונלחמים בזירותיו השונות.

הנאשם 2 חזר לישראל ביום 9/10/2014 וממועד זה או בסמוך לכך, עמדו הנאשמים 2 ו-3 בקשר באמצעות הפייסבוק והמסנג'ר עם כילאני וכנאנה, וזאת ביוזעם כי הם מגויסים לארגון דאע"ש. כילאני וכנאנה עדכנו את הנאשמים אודות פעילותם והציעו לנאשמים להצטרף לארגון בסוריה או בעיראק. כן קיבלו הנאשמים 2 ו-3 תמונות של כילאני וכנאנה כשהם חמושים בכלי נשק וטילים. הנאשמים 2 ו-3 עדכנו זה את זה וכן את הנאשם 4 בפרטי התקשורת שקיימו עם כילאני וכנאנה.

במהלך הקשר, עודד כילאני את הנאשם 2 לבצע פעילות צבאית בישראל מטעם דאע"ש וציין כי במידה והנאשמים 2 ו-3 יעשו כן הוא יחזור ביחד עם כנאנה לישראל ובדרך זו תיפתח דרך המדינה האיסלאמית בישראל. כן התבטא כילאני כי ברצונו לחזור לישראל ולפוצץ עצמו בחגורת נפץ. נאשם 2 עדכן את הנאשמים 3 ו-4 במסר שהועבר על ידי כילאני.

בהשפעת הקשר הנ"ל, התעצמה תמיכתם של הנאשמים בארגון דאע"ש וברעיון הקמת מדינה אסלאמית בישראל ובכל העולם. הנאשמים נהגו לצפות בסרטונים הקשורים לדאע"ש ולתמיכה בו וברעיון המדינה האסלאמית, ובפרט בפרסומים שהחזיק הנאשם 2 במחשבו אותם הציג בפני הנאשמים 3 ו-4.

כ-7 חודשים קודם ליום 17/9/2015, שיתפו הנאשמים 2 ו-3 את נאשם 4 כי ברצונם להצטרף אל חבריהם

בסוריה לצורך התגייסות לדאע"ש. נאשם 4 הציע להם שלא לעשות כן. זמן מה לאחר מכן נפגשו הנאשמים. הנאשמים 2 ו-3 סיפרו לנאשם 4 כי הם רוצים להקים חוליה ולבצע פיגועים בישראל במסגרת דאע"ש. השניים הסבירו כי פעילות זו תהווה תחליף ליציאתם לסוריה וללחימה בשורות דאע"ש. הנאשם 4 הסכים לרעיון ונאות להצטרף לחוליה שתפעל במסגרת ה"ג'יהאד" (להלן: "**ההתארגנות**"). הנאשם 4 ציין כי יהיה עליהם להתחמש תחילה באמל"ח ולבצע אימונים- כל זאת כשלב מקדים לביצוע הפעילות הצבאית במסגרת ההתארגנות. הנאשם 4 אמר לנאשמים 2 ו-3 כי האקדח שהוא מחזיק ברשותו, נועד לשמש ל"ג'יהאד". הנאשמים 2 ו-3 ראו בנאשם 4 כגורם בר סמכא בשל נגישותו לאמל"ח, קשריו וניסיונו, והם נהגו להיוועץ בו עת הועלו רעיונות לביצוע פיגועים מטעם ההתארגנות.

במסגרת פעילותם בהתארגנות, וכהכנה לפעילותם הצבאית מטעם דאע"ש, ערכו הנאשמים 2 ו-3, במספר הזדמנויות, אימוני ירי ביפיע תוך שימוש באקדח שהוחזק על ידי הנאשמים לסירוגין ובהסכמתו של הנאשם 4.

כחמישה חודשים קודם ליום 6/9/2015, פנה מחאגנה אל דודו, עלי מפרדיס וביקש ממנו תחמושת לאקדח. במועד מאוחר יותר נפגש מחאגנה עם עלי בפרדיס וקיבל ממנו 20 כדורים אותם מסר לנאשם 4. הנאשמים עשו שימוש בתחמושת זו בעת ירי באקדח.

במסגרת פעילותם בהתארגנות קשרו הנאשמים קשר לבצע פיגועים בישראל ובחנו אפשרויות שונות, לרבות פיגוע ירי לעבר בסיס צה"ל, פגיעה בכוחות משטרה וכן הצתת בתי עסק, שמוכרים אלכוהול.

בחודש יוני 2015, הציע הנאשם 2 לנאשם 3 להשליך בקבוקי תבערה לעבר ניידת משטרה, שמתמקמת באופן שגרתי בכניסה למגדל העמק, וזה הסכים לבצע הפיגוע. השניים תכננו להתמקם בגבעה החולשת על צומת הכניסה למגדל העמק, לארוב לניידת ומשם לירות לעברה או לידות בקבוק תבערה. כחודש ימים לאחר מכן או בסמוך לכך, בשעות הלילה נסעו הנאשמים ברכבו של הנאשם 2 וחלפו בסמוך לתחנת משטרת מגדל העמק. הנאשמים הבחינו בניידות משטרה שחונות בסמוך לתחנה. הנאשם 2 הציע כי במסגרת פיגוע יידו בקבוקי תבערה לעבר התחנה או הניידות. הנאשם 4 פסל את ההצעה.

הנאשמים סיירו פעמים רבות באזור בסיס צה"ל מהלול שבקרבת מגדל העמק (להלן: **בסיס מהלול**). הם הכירו בצורה טובה את המקום ודרכי הגישה אליו והבחינו כי יש כלבי שמירה ומצלמות אבטחה. כ-3 חודשים עובר ליום 6/9/2015, הציע הנאשם 2 לנאשמים 3 ו-4 לבצע פיגוע ירי לעבר חיילים, העומדים בסמוך לשער הכניסה לבסיס מהלול. הנאשמים נסעו לתצפת על הבסיס ולבחון את הרעיון. מחאגנה פסל את ההצעה בשל הערכתו את הסיכון הכרוך בה, בשל העובדה כי החיילים חמושים ומותקנות במקום מצלמות אבטחה רבות. כחודש קודם ליום 6/9/2015, העלה הנאשם 2 בפני הנאשמים 3 ו-4 פעם נוספת את האפשרות לבצע פיגוע ירי מטעם דאע"ש בבסיס מהלול. מחאגנה שב וטען, כי הפעילות מסוכנת בשל מצלמות האבטחה ואילו הנאשם 4 טען, כי הם עדיין אינם מוכנים לפעילות זו ועליהם להמשיך להתאמן.

כשנתיים קודם ליציאתו לחו"ל, לימד כילאני את הנאשמים 2 ו-3 כיצד להכין בקבוקי תבערה. כ-3 חודשים עובר ליום 6/9/2015 הציע הנאשם 2 לנאשם 3 להצית את מסעדת "משאוי אל בלד" שבנצרת, וזאת בשל העובדה כי בעליה הנוצריים מוכרים במקום אלכוהול. הנאשם 2 הציע להשליך בקבוק תבערה על המסעדה. מחאגנה הסכים להצעה והציע שהם יגיעו למקום בשעות היום כשהם רעולי פנים. הנאשמים 2 ו-3 קשרו קשר להצית חנות נוספת ביפיע שמוכרת אלכוהול בשם "אבו רחאל". הם תכננו להשליך לעבר המקום בקבוק תבערה, תוך

רכיבה על אופנוע, שמצוי ברשות הנאשם 2. לצורך קידום הקשר הנ"ל, ביקרו הנאשמים 2 ו- 3 במקום והבחינו כי מותקנות מצלמות אבטחה רבות ומסיבה זו נפסלה ההצעה. הנאשמים תכננו בנוסף, להשליך בקבוק תבערה לעבר מסעדת "מולתקא אל בלד" שביפיע המוכרת אלכוהול.

במסגרת פעילותם בהתארגנות וכחלק מההכנה להוציא אל הפועל פיגועים, שוחחו הנאשמים בהזדמנויות שונות על הצורך להשיג כלי נשק נוספים, כך למשל כחודשיים קודם ליום 7/9/2015, הציע הנאשם 4 לנאשמים 2 ו-3 כי יעבירו אליו סכום כסף כפי יכולתם והוא ירכוש עבורם נשק, אשר ישמש את הנאשמים בשירות ארגון דאע"ש בישראל. בחודש יולי 2015, הציע הנאשם 4 לנאשמים 2 ו-3 לגדל תוכים, למכור אותם ומכספי הרווח לרכוש כלי נשק. הנאשמים הסכימו לרעיון.

בחודש יוני 2015 שוחח הנאשם 2 עם כילאני אשר הציע פעם נוספת כי הנאשמים 2 ו- 3 יסתננו לסוריה ויצטרפו לארגון דאע"ש. הנאשם 2 השיב כי אחותו עתידה להתחתן ביום 22/7/2015 והוא ישקול זאת לאחר מכן. הנאשמים 2 ו- 3 סיכמו ביניהם כי לאחר חתונת האחות הם יסתננו לסוריה ומשם לעיראק.

8. הנאשם 4 הורשע בנוסף בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בהתאם לאישום השני בכתב האישום המתוקן בעניינו, אשר עובדותיו זהות לאלה המיוחסות לנאשם 1 במסגרת האישום השלישי בכתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו, כפי שפורט לעיל. השוני היחידי העולה משני כתבי האישום הינו האמור בסעיף 9 לפיו, בעניינו של הנאשם 4 נרשם כי "**זמן קצר לאחר מכן, פנה הנאשם 4 אל הנאשם 3 וביקש את עזרתו בהשגת M-16 הכולל תוספות בציינו כי הנשק עבור אחר למטרת "גיהאד"**, ואילו בעניינו של הנאשם 1 נגמר המשפט במילים "**עבור אחר**".

תסקיר שירות המבחן

9. **מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2** עולה, כי הינו רווק כבן 23, אשר התגורר בבית סבו וסבתו ביפיע. אביו בן 44, הינו אימאם במסגד. עוד עולה, כי אין לחובתו עבירות קודמות. בהתייחסו למעשים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן, הנאשם שלל את מרביתם ולקח אחריות פורמאלית בלבד על היתר, נטה למזער בחומרם ומשמעותם, נתן הסברים תמוהים ופשטניים והשליך את האחריות על גורמים חיצוניים. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד, אך הנאשם לא יוכל להיעזר בקשר טיפולי או פיקוחי של שירות המבחן על מנת למזער סיכון זה. המליץ על הטלת ענישה מוחשית של מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה. בעניינו הוגש תסקיר משלים ממנו עולה, כי הנאשם שב ולקח אחריות חלקית ופורמאלית באשר למיוחס לו. שירות המבחן התרשם כי חל שינוי מזערי בעמדתו של הנאשם באשר למעשיו. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות המעשים ושב והמליץ על הטלת ענישה מוחשית של מאסר בפועל.

10. **מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 4** עולה, כי הנאשם רווק כבן 24, תושב יפיע. לנאשם הרשעה נוספת בת"פ 21604-07-10, בבית משפט המחוזי בנצרת, כאמור בגין ניסיון הצתה, נשיאת נשק שלא כדין, ירייה מנשק חם באזור מגורים, קשירת קשר לעשות פשע, החזקת נשק שלא כדין ועסקה

למסירת החזקה בנשק לאחר. בגין עבירות אלה הושתו עליו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. הנאשם לקח אחריות חלקית אודות מעורבותו הפלילית בגין עבירות אלה.

שירות המבחן התרשם, כי בשיחה עם הנאשם עלו סתירות רבות בנוגע להתייחסותו לכתב האישום, וכי בבחינת גורמי הסיכון, מעורבותו בעבירות נשק נבעה מתוך מניעים אידאולוגיים. שירות המבחן סבור כי הערכת הסיכון להישנות העבירות גבוהה, והמסוכנות לחומרתן הינה גבוהה אף היא. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ולא בחלופות ענישה או שיקום בקהילה.

טיעונים לעונש:

11.ב"כ המאשימה, טענה כי לא מדובר בתמיכה ומתן שרות להתאגדות, אלא בהקמת התאגדות בלתי מותרת, במסגרתה פעלו להוציא פיגועים, כל זאת על פי תפיסת דאע"ש.

המדובר בבני חבורה שהצטרפו מרצון לארגון רצחני שלא טורח ולא טרח כבר מתחילת דרכו להסתיר את מעשיו. הנאשמים פעלו כתא של דאע"ש בתוך מדינת ישראל, ותכננו לבצע פיגועים בישראל. פעילותם במסגרת ההתארגנות נמשכה מספר חודשים, במהלכם קיימו במספר הזדמנויות אימוני ירי, בנשק שהחזיקו ברשותם, פעלו להשגת כלי נשק נוספים וכן קיימו סיורי שטח על מנת לבחון את האפשרות לבצע פיגועים במקומות ספציפיים. עוד טענה, כי הם פעלו בצוותא מתוך אידאולוגיה ומטרה משותפת.

ככלל, מדיניות הענישה בעבירות בטחון בהן מעורבים אזרחים ישראלים הינה עונשי מאסר בפועל ממושכים. לא אחת נקבע כי לעתים "אויב מבית" הוא האויב המסוכן ביותר. אויב מבית, אזרח מאזרחי המדינה המתהלך בקרבנו וזומם מזימות לפגוע בביטחוננו, אותו קשה לאתר ולמגר. מכאן נובע הצורך בענישה מחמירה שיהיה בה כדי להרתיע את הנאשמים ואחרים כמותם מלבגוד בחובת הנאמנות שלהם למדינה ולחצות את הקווים.

סבורה, כי מתחם העונש ההולם לגבי הנאשם 2 נע בין 8-14 שנות מאסר בפועל, ואילו לגבי הנאשם 4, שלא הורשע בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, מתחם העונש ההולם הינו 8-12 שנות מאסר בפועל.

לדעת המאשימה העונש שיש להטיל על הנאשם 2 הוא בחלקו הבינוני של מתחם העונש ההולם ולכך יש להוסיף מאסר על תנאי וקנס. ביחס לנאשם 4, לאור עברו הפלילי, והנסיבות המפורטות בתסקיר, סבורה כי יש להטיל עונש מאסר בפועל בחלקו הגבוה של מתחם העונש ההולם, מאסר על תנאי, קנס, ולהפעיל את עונש המאסר המותנה.

בנוגע לאישום המיוחס לנאשמים 1 ו-4 שעניינו קשירת קשר לביצוע פשע טענה כי רכישת נשק אינה דבר של מה בכך. חלקו של הנאשם 1 גדול יותר שכן הוא "מזמין" הנשק ומי שהביא להנעת הקשר. הנזק שצפוי היה להיגרם, סכנה אקוטית לחיי אדם.

מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 1 הינו 5-7 שנות מאסר בפועל, וביחס לנאשם 4 הינו נע בין 4-6 שנות

מאסר בפועל.

הנאשם 1 הינו אסיר בטחוני, ולחובת הנאשם 4 הרשעה בגין עבירות בנשק, ניסיון הצתה, שיבוש מהלכי משפט, ירי באזור מגורים וקשר לפשע. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 18 חודשים. הנאשם שוחרר ממאסר ביום 11/11/2012 ושב לבצע עבירות נשוא כתב האישום שהן בבחינת "קפיצת מדרגה" מבחינת חומרתן.

המאשימה ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם 4 ברף הגבוה של המתחם. באשר לנאשם 1 מבקשת גם כן לקבוע את עונשו ברף הגבוה של המתחם ובאופן מצטבר למאסר עולם.

המאשימה ביקשה לקבוע כי העונשים אשר יושתו על כל אחד מהנאשמים בגין כל אחת מהעבירות ירוצו במצטבר וכי מתחמי הענישה לא יחפפו אלה עם אלה.

12. ב"כ הנאשם 1, עו"ד עאבד פאהום, טען כי תיקון כתב האישום בעניינו של הנאשם הופך ממטרה ביטחונית למטרה פלילית. בניגוד לטענת המאשימה סבור, כי החקירה לא הובילה למסקנה חד משמעית באשר לסיבה בגינה פעל הנאשם להשיג רובה M16, כאשר לגרסתו ביקש לרכוש את הנשק עבור אביו, על מנת שיהיה בביתו כהגנה עצמית ממשפחה אחרת. לא נרשם כי היה מיועד לג'יהאד. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. תנאיו כאסיר נהיו קשים בעקבות הסתבכותו בתיק זה. תקופת מאסרו טרם נקצבה. על כן מבקש, כי כל תקופת מאסר שתוטל, תוטל בחופף.

13. ב"כ הנאשם 2, עו"ד ניזאר עבוד, טען כי הסתבכותו בתיק הנ"ל הנה הראשונה בחייו. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה על מעשיו והתנהגותו החריגה. שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה מוחשית של מאסר בפועל, חרף העובדה שעסקינן בצעיר, נעדר עבר פלילי שהודה במרבית המיוחס לו. חלקו של הנאשם 2 נופל מחלקם של יתר שותפיו. האקדח המצוין בכתב האישום אינו שייך לו כי אם לנאשם 4. התכנון לביצוע פיגועים היה ונשאר בגדר ראשוני, כללי ביותר. עוד טען, כי פעל מתוך תחושת בלבול. סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא נע בין שנה אחת מאסר בפועל עד ל-3 שנות מאסר ויש להשית עליו ענישה ברף התחתון של המתחם, בהתחשב בנסיבותיו האישיות, גילו הצעיר, הודאתו המוקדמת וחרטתו הכנה. ב"כ הנאשם מבקש להסתפק בעונש מאסר של עד 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. הנאשם עצור מיום 30/8/2015.

14. ב"כ הנאשם 4, עו"ד פוקרא פתחי, טען כי חלקו של הנאשם 4 קטן יותר משאר הנאשמים, לא מיוחסות לו עבירת מגע עם סוכן חוץ. ביחס לחלקו של הנאשם 4 טען, כי לא הייתה לו כל כוונה להוציא את התוכנית העבריינית לביצוע ולפגוע במדינת ישראל. עוד טען, כי חלקו היחסי של הנאשם מצוי ברף התחתון. מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מאסר של שנה עד 4 שנות מאסר. נסיבותיו האישיות הקשות והמורכבות של הנאשם פורטו בתסקיר שירות המבחן. לנאשם הרשעה בגין עבירות דומות. העונש המתאים לנאשם ממוקם באמצע המתחם. ביקש לנכות תקופת מעצרו מיום 30/8/2015 מהעונש שיוטל עליו. עוד

ביקש כי המאסר המותנה יופעל באופן חופף, בנוסף ביקש להימנע מהטלת קנס שכן מצבו הכלכלי קשה ביותר ואין ביכולתו לשלם קנס כלשהו.

דין ומסקנות:

שלב ראשון- ריבוי עבירות או עבירה אחת:

15. הנאשם 1 הורשע בעבירה אחת שעניינה קשר לפשע. באשר לנאשם 2 הורשע הוא באישום הראשון במסגרת כתב האישום המתוקן, בעבירות שונות שעניינן - מגע עם סוכן חוץ, חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירות בנשק, קשר לפשע ויריות באזור מגורים. הנאשם 4 הורשע אף הוא בביצוע עבירות שונות, במסגרת שני אישומים, שעניינן - חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירות בנשק, קשר לפשע, יריות באזור מגורים (במסגרת האישום הראשון) ובעבירה של קשר לפשע (במסגרת האישום השני).

16. לאחר שעיינתי בעובדות כתב האישום המתוקן, סבור אני כי יש לגזור מתחם עונש הולם בעניינו של כל אחד מהנאשמים - באשר לנאשם 2 רואה אני בעבירות המיוחסות לו במסגרת האישום הראשון מסכת אירועים אחת, תוכנית עבריינית אחת ולכן אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו. אף את העבירות המיוחסות לנאשם 4, במסגרת שני אישומים נפרדים, ניתן לראות כמסכת אירועים אחת, עת בוצעו הן באותה תקופה, משכך גם בעניינו אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו.

שלב שני- קביעת מתחם העונש ההולם:

א. הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

17. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מעבירת החברות ופעילות בהתאחדות בלתי מוכרת הינם הסיכון הממשי לביטחון המדינה ואזרחיה, חשיבות חיי האדם והנאמנות האזרחית למדינה. באשר לעבירות הנשק פגעו הנאשמים בערך המוגן של שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש. הערך המוגן בעבירת קשירת הקשר הוא מניעת פעילות עבריינית אשר בדרך הטבע מתהווה על מצע של שיתוף פעולה בין עבריינים. קשירת הקשר הוא הכלי שבאמצעותו הופכים העבריינים יחדיו משאלות למציאות.

18. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הביטחון בכלל ובעבירה של מגע עם סוכן חוץ בפרט. בית המשפט העליון עמד על כך בע"פ 3827/06 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27/3/07) בקבעו:

"החיים בצל איומי הטרור הפכו בעידן הנוכחי למציאות גלובלית. החשש ממחיר הדמים שגובה פעילות טרור אינו עוד נחלתם של אזורים ומדינות הנתונים לסכסוכים ממוקדים אלא הוא קיים כאיום ממשי ומוחשי על חייהם של מיליונים בכל היבשות, בכל קצווי תבל. המאבק בטרור הפך לאתגר עולמי, הטרור הפך לאויבה של תפישת העולם הדמוקרטית ששמה לה למטרה את הבטחת חירויות האדם והאזרח - את הזכות לחיים, את השוויון ואת כבוד האדם, את חופש הדת וחירויות נוספות שאינן מתיישבות עם תפישות העולם בהן אוחזים על פי רוב ארגוני הטרור" דברים אלה שנכתבו לפני קרוב לעשור עודם נכוחים כיום, ואף במשנה תוקף. לצד התפשטות והתגברות הטרור בעולם, במידה רבה על ידי ובהשפעת ארגון דאע"ש, גם איומי הטרור על מדינת ישראל נותרו כאלה שאין להקל בהם ראש" (ההדגשה אינה במקור - ג'.א.)

כבוד השופט עמית הביע דעתו במסגרת בש"פ 6539/15 מדינת ישראל נ' כרים אבו סאלח פס' 15 (19/10/2015) בקבעו :

"יאמר בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה"מותרות" של התעסקות עם דאע"ש, כמו מדינות אחרות באירופה המתמודדות עם צעירים הנוסעים לסוריה ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. ידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדל של עיסוק בנושא".

עוד קבע בית המשפט העליון בע"פ 8333/15 מדינת ישראל נ' מהראן חאלדי (ניתן ביום 23/8/16) כי :

"אין ספק כי ארגון הג'יהאד העולמי "המדינה האסלאמית" (דאע"ש), וארגונים אחרים דומים, מהווים סכנה חמורה למדינות בהן פועלים ארגונים אלה ולתושביהן, כמו גם סכנה למדינת ישראל ולעולם החופשי כולו. מעשיו הרצחניים, האכזריים והבלתי אנושיים של ארגון דאע"ש ידועים למרבה הצער בכל העולם, וסכנותיו גלויות וברורות."

19. באשר לעבירות הנשק, בתי המשפט עמדו על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בשימוש בו ועל התוצאות הקשות העלולות להיגרם מביצוען. בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/06/13) נקבע כי "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". עוד נקבע בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18/11/2007) כי "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם...".

20. באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים אתן דעתי לפוטנציאל ולסיכון הרב שיש במעשי הנאשמים לפגוע

בביטחון המדינה ואזרחיה, הנאשמים 2 ו-4 ראו עצמם כחלק מארגון דאע"ש ותכננו לבצע פיגועים בארץ.

ב. מדיניות ענישה:

21. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי קיימת מגמת החמרה בענישה ביחס לעבירות הביטחון העוסקות בקשרים עם ארגון דאע"ש. יודגש, כי בחלק מהפסיקה אשר מאוזכרת מטה אין התאמה בין העבירות המיוחסות לנאשמים דנא לבין העבירות המפורטות שם, אולם יש בכך כדי לסייע בעריכת הבחנה בין מקרה אחד למשנהו בהתאם לנסיבותיו הספציפיות, כפי שתובא להלן:

ע"פ 8333/15 **מדינת ישראל נ' מהראן חאלדי** (ניתן ביום 23/8/16) - עבירות של מגע עם סוכן חוץ ואימונים צבאיים אסורים, חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, יציאה מהארץ שלא כדין ופעולה ברכוש טרור. בית המשפט העליון ציין כי "**מדיניות הענישה במקרים קודמים שעסקו בצעירים שיצאו מישראל והצטרפו בסוריה לכוחות דאע"ש וארגוני מורדים אסלאמיים אחרים אכן מבטאת, כדברי בית משפט קמא, תהליך הדרגתי של החמרה בענישה. עיון בפסקי הדין, בבית משפט זה ובבתי המשפט המחוזיים, שעסקו בתופעה זו, מצביע על רמת ענישה נמוכה משמעותית מזו שקבע בית משפט קמא בענין הנדון**" (ההדגשה אינה במקור - ג'.א.). בית המשפט המחוזי החמיר בענישה שניתנה על ידו 3 חודשים קודם לכן במסגרת תפ"ח 48354-11-14 **מדינת ישראל נ' מגאמסה** (ניתן ביום 1/7/15) (שם נקבע מתחם שנע בין 24-42 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל) וקבע מתחם שנע בין 36-60 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם **42 חודשי מאסר בפועל**. במקרה זה דובר על הצטרפות צעיר לכוחות ארגון מורדים אסלאמי קיצוני בסוריה, אליה הגיע דרך טורקיה. בית המשפט דחה את הערעורים משני הצדדים.

סבורני, כי בעניינינו המדובר במקרה חמור יותר. אומנם לא יצאו הנאשמים את גבולות המדינה לסוריה, אך הנאשם 2 יצר קשר עם פעילים בארגון דאע"ש ושיתף את הנאשם 4 כי ברצונו להצטרף אל חבריו בסוריה, אך במקום זאת החליטו להקים חוליה בארץ ולבצע פיגועים בתוכה במסגרת דאע"ש, כמפורט בהרחבה בכתב האישום המתוקן. הרעה החולה אם כך, בתוכנו היא.

ת"פ 63428-03-15 **מדינת ישראל נ' ח'ליל** (ניתן ביום 24/12/15) - הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון לחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, ניסיון למגע עם סוכן חוץ וניסיון יציאה שלא כדין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20-36 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו **24 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי. הנאשם הינו עובד מדינה נעדר עבר פלילי.

ת"פ 26752-08-15 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (ניתן ביום 17/5/16) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות ניסיון יציאה שלא כדין וניסיון למגע עם סוכן חוץ. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין 15-36 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו, בין היתר, **18 חודשי מאסר בפועל**. בחור צעיר בן 21 נעדר

עבר פלילי.

ע"פ 4329/10 פלוני נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 25/10/10) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק ונשיאתו שלא כדין. שירות המבחן המליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דן אותו ל- **20 חודשי מאסר**. המדובר בצעיר, סטודנט, נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם בקבעו "**החזקת נשק בידי מי שאינו מורשה לכך מהווה גורם סיכון מובהק לציבור, ועל כן הדגישה הפסיקה כי מבצעה של עבירות מסוג זה עלולים לשלם על כך גם במחיר של כליאתם..**".

ת"פ 28889-07-14 **מדינת ישראל נ' אבו ח'מיס** (ניתן ביום 21/09/14) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של החזקה ונשיאת נשק, כניסה ושהייה בלתי חוקית בישראל ושימוש במסמך מזויף. בגין עבירת הנשק גזר עליו בית המשפט, בין היתר, **24 חודשי מאסר בפועל** לאחר שקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת נשק נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. המדובר בנאשם צעיר, בעל עבר פלילי שאינו מכביד.

ת"פ 13401-03-12 **מדינת ישראל נ' ח'ורי** (ניתן ביום 07/06/12) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק שלא כדין, נשיאת והובלת נשק ויריות באזור מגורים. המדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי השית עליו **20 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 31862-05-13 **מדינת ישראל נ' מוחמד מחאמיד** (ניתן ביום 01/10/13) - עבירה של נשיאת נשק שלא כדין והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. נקבע, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל ונגזר עליו עונש של **21 חודשי מאסר בפועל**. המדובר בנאשם צעיר, בן פחות מ-21, נעדר עבר פלילי.

ת"פ 13179-07-14 **מדינת ישראל נ' עווד** (ניתן ביום 05/05/15) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקה ונשיאת נשק ותחמושת, ירי באזור מגורים, שיבוש מהלכי משפט, הפרת הוראה חוקית, גניבה ואיומים. הנאשם ביצע את העבירות המתוארות בכתב האישום בעודו שוהה במעצר בית. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירת אלימות. בית המשפט המחוזי גזר עליו **24 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ע"פ 4949/15 **רון מקדסי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 3/3/16) - המערער ושני נאשמים נוספים הורשעו על בסיס הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון שוד, החזקת מכשירי פריצה והחזקת נשק ותחמושת. קשרו קשר לביצוע שוד, הגיעו לביתה של המתלוננת כשהם מצוידים באקדח דמה. במסגרת אישום זה קבע בית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם בעניינו של המערער שנע בין 24 ל-50 חודשי מאסר. במסגרת אישום נוסף קשרו הנאשמים קשר לביצוע שוד. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה הנע בין 8-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על המערער נגזרו **40 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. בית המשפט העליון דחה ערעורו על חומרת העונש.

ע"פ 2378/13 **חלבי נאסר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8/5/14) - אסיר בטחוני שהבריה לכלא טלפונים סלולריים ממניעים לאומניים ביטחוניים וכספיים. הוא הורשע בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע, שלוש עבירות של מתן שוחד ובעבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 24-48 חודשי מאסר בפועל לכל אירוע וגזר על הנאשם עונש של **3.5 שנות מאסר** בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש.

22. המאשימה אזכרה מטעמה את הפסיקה הבאה:

ע"פ 2791/13 **פלוני ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5/2/14) - המערערים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של מגע עם סוכן חוץ וניסיון לקשר לסיוע לאויב במלחמה, שבוצעו בעיקרן על ידי שימוש ברשתות חברתיות ברשת אינטרנט לשם יצירת קשר עם פעילי טרור. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-12 שנות מאסר לריצוי בפועל וגזר על הנאשם הראשון **6 שנות מאסר בפועל**. על הנאשם השני גזר **6.5 שנות מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה את הערעור למעט רכיב הקנס, בהסכמת המאשימה.

בית המשפט העליון ציין כי "**כנקודת מוצא לדין בענייננו צריכה לשמש החומרה המפליגה של העבירות המיוחסות למערערים, עבירות שעניינן מעשים שאופיים הוא תכנון והוצאה לפועל של פיגועי טרור**".

תפ"ח 1129/07 **מדינת ישראל נ' מקדאד יוסף** (ניתן ביום 8/7/08) - מגע עם סוכן חוץ וכתיבה, הכנה, ייצור פרסום ועוד, של מסמכים ורכוש של התאחדות בלתי מותרת. הנאשם יחד עם בן דודו תלו כרזות וצרבו על דיסקים דרשות ומאמרים, והפיצו באמצעותם את עקרונות ארגון אלקעידה והג'יהאד העולמי, ופעלו באמצעות העתקת חומר באמצעות רשת האינטרנט. הנאשם אף פנה לחמישה פעילי ארגון החמא"ס, על מנת לשכנע אותם להצטרף אליו ולארגון אלקעידה והג'יהאד העולמי בעתיד. הנאשם התכתב עם אנשים רבים, ביניהם גם פעילי אלקעידה, במסגרת אתרי אינטרנט, בעניין הקמת תא של ארגון אלקעידה והג'יהאד העולמי. הנאשם ובן דודו אף סיכמו לבצע פעולות במסגרת ארגון אלקעידה, שכללו בין היתר חטיפת פעילים בכירים ברשות הפלשתינית ורציחתם, פעולות נגד זרים בעזה וחטיפתם, מאבק מזוין נגד הכיבוש הישראלי. כמו כן, תכננו השניים גם עריכת אימונים צבאיים בניהולו של הנאשם. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובעובדה כי זוהי הסתבכותו הראשונה וגזר עליו **6 שנות מאסר בפועל**.

ת"פ 58803-06-15 **מדינת ישראל נ' מחמד אלקיעאן** (ניתן ביום 7/12/16) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בין היתר, בעבירות של קשירת קשר לפשע, ניסיון לפעילות בהתאחדות בלתי מותרת ופעולות מטעם התאחדות בלתי מותרת או כנציגה. הנאשם הקים חוליה סודית, שערכה מפגשים חשאיים ותכנן יחד עם חבריה לצאת את הארץ ולעבור לסוריה. במפגשים אלה הסביר אודות דאע"ש והשקפותיו, סיפר על הדרך של הארגון והלחימה בסוריה והראה סרטונים של הארגון. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות, בנסיבות ביצוען, הינו מאסר בפועל הנע בין 4 ל-7 שנים, ובהתאם להסדר הטיעון, הושתו על הנאשם **4 שנות מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ת"פ 39341-05-16 **מדינת ישראל נ' כרים אבו סאלח ואח'** (ניתן ביום 8/9/16) -הנאשמים 2-6 הורשעו בעבירה של חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת והנאשם 2 הורשע בנוסף בעבירה של קשירת קשר לפשע (רכישת נשק) וניסיון רכישת נשק והחזקתו. בית המשפט גזר על הנאשמים עונשי מאסר אשר נעו בין 2.5-6 שנות מאסר בפועל. בעניין זה צוין כי היו מודעים לכוונותיו ומעשיו של הנאשם 2 לצאת לסוריה ואף רובם סייעו בידיו מבחינה כספית. הנאשמים 3 ו-4 הביעו מחשבות לצאת לסוריה ולהילחם לצד הארגון, כפי שבענייננו הנאשם 2 שיתף את הנאשם 4 ברצונו להצטרף אל חבריו בסוריה. בנוסף לקחו הנאשמים 2-4 חלק בשחיתת כבשים על מנת "לחזק את הלב" למקרה שיצטרכו להילחם. פעילות הנאשמים, למעט הנאשם 5, כללה גם העברת סרטונים וקבלת הדרכה אודות הכנת בקבוקי תבערה. ניתן לראות בפעולה זו כהכנה, כפי שהנאשמים בענייננו ערכו אימוני ירי ולמדו כיצד להכין בקבוקי תבערה. באשר לאישום השני, המתייחס לנאשם 2, גמלה בליבו של הנאשם 2 החלטה לבצע פיגוע בישראל נגד אנשי בטחון ודרוזים תוך שימוש בנשק חם, לשם קידום תוכנית זו, פנה הנאשם לאחר על מנת שסייע בידו לרכוש רובה. גם פעילות זו תואמת לענייננו. על הנאשם 2 הושתו **6 שנות מאסר בפועל**, בעניינם של הנאשמים 3 ו-4 נגזרו **3 שנות מאסר**.

ע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14/09/11) -החזקת נשק ונשיאתו. בית המשפט המחוזי גזר עליו 50 חודשי מאסר ומאסר מותנה. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם וגזר עליו **30 חודשי מאסר בפועל**. המדובר בנאשם בעל עבר פלילי.

ע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29/9/13) - המערער נהג ברכבו כשהוא מוביל ונושא אקדח עם מחסנית ריקה תחת מושבו. משהבחין במחסום משטרת, סטה מנתיבו ועצר את הרכב. השוטרים הגיעו אל הרכב ומצאו את האקדח. בפי המערער לא היה הסבר המניח את הדעת לפשר החזקת הנשק והמניע לכך נותר עמום. מתחם העונש שנקבע, עמד על 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל. נגזרו **21 חודשי מאסר בפועל**. המדובר בצעיר ונורמטיבי. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 3116/13 **ויאם קבלאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 15/10/13) - המערערים הורשעו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ובעבירת הצתה, לאחר שהציתו אוטובוס ששווי כ-200,000 ₪. בית המשפט המחוזי גזר עליהם 40 חודשי מאסר, מתוכם **24 חודשי מאסר בפועל**, קנס של 15,000 ₪ ופיצוי לחברת הביטוח בסך 40,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעורים, למעט לעניין הפיצויים שנקבע שאלו ישולמו לחברת האוטובוסים ולא לחברת הביטוח.

23. ההגנה אזכרה מטעמה, בין היתר, את הפסיקה הבאה:

ע"פ 3827/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27/3/2007) - המערער הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מוכרת. במסגרת עיסוקו כחלפן כספים העביר כספים ממדינות זרות אל חאן יונס לבקשת מפקד הזרוע הצבאית של חמאס. בית המשפט המחוזי גזר עליו 5 שנות מאסר מתוכן **4 שנים לריצוי בפועל**. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

ע"פ 2730/08 **אכרם פראח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1/9/2008) - המערער הורשע בעקבות הסדר עמוד 14

טיעון, בין היתר, בעבירה של מגע עם סוכן חוץ ועבירה של ביצוע שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת. המערער היה יו"ר ועדה אשר קיבלה כספים מארגון "קואליציית הצדקה" שהינה התאחדות בלתי מותרת. על המערער הושתו **40 חודשי מאסר** בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

• ע"פ 7368/12 **אגבריה מוחמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28/4/2013) - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במספר עבירות של ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת ובעבירה של איסור פעולה ברכוש טרור. המערער העביר סכומי כסף מעזה לאסירים ביטחוניים לשעבר, למשפחות אסירים ביטחוניים ולפעילי ארגון חמאס. בית המשפט גזר עליו **36 חודשי מאסר בפועל**.

• ת"פ 42550-02-14 **מדינת ישראל נגד סאד עיסה ואח'** (ניתן ביום 27/5/2014) - הנאשם אסיר בטחוני, פעיל ארגון הפת"ח, ביקש מאשתו להחדיר עבורו במהלך ביקורה, כרטיס חיוג לטלפון סלולרי, והיא עשתה כן. הנאשמים הורשעו בעבירת קשירת קשר לביצוע עוון וניסיון להחדרת ציוד קצה לכלא. בית המשפט הטיל על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל**.

• ת"פ 32357-01-14 **מדינת ישראל נ' רקאן אלטורי ואח'** (ניתן ביום 6/10/14) - הנאשם 4 הודה בביצוע עבירה שעניינה קשירת קשר לביצוע פשע (תיווך בסם מסוכן). בית המשפט גזר עליו בהתאם להסדר טיעון **3 חודשי מאסר**.

ג. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה :

24. בענייננו, לעבירות אותן ביצעו הנאשמים קדם תכנון מוקדם, מעשיהם לא נעשו בהיסח הדעת כי אם לאחר הקדשת מחשבה. באשר לעבירות המיוחסות לנאשמים 2 ו-4, קדמה הבשלה אידיאולוגית עת הקימו ארגון שמטרתו לבצע פעילות רצחנית בתוך שטח מדינת ישראל ובחנו אפשרויות שונות להן קדמו סיורים בשטח. הצטיידו בנשק ואמל"ח, ערכו במספר הזדמנויות אימוני ירי בנשק שהחזיקו ברשותם ואף שוחחו על הצורך להשיג כלי נשק נוספים כדי להוציא אל הפועל את הפיגועים המתוכננים. הנאשמים עדכנו זה את זה בפרטי התקשורת שקיימו עם כילאני וכנאנה ביוזעם כי הם מגויסים לארגון דאע"ש. באשר לעבירת קשירת הקשר המיוחסת לנאשמים 1 ו-4, קשרו קשר לרכישת נשק מסוג M-16. הנאשם 1, אסיר בטחוני בכלא, הפעיל את אביו שהגיע לבקרו על מנת להעביר מידע לנאשם 4, לפיו הוא זקוק לאמל"ח. לאחר מכן, שוחחו הנאשמים ביניהם, והנאשם 4 נענה לבקשת הנאשם 1 וניסה להשיג עבורו נשק. כן הנחה הנאשם 1 את הנאשם 4 לשמור ברשותו את הנשק, עד אשר יגיע אחר מטעמו לקחת אותו.

25. באשר לחלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירה - סבורני כי יש לאבחן במקרה דנא את עניינו של הנאשם 2 אשר היה בכוונתו לצאת לסוריה, שמר על קשר עם חבריו כילאני וכנאנה אשר הצטרפו לארגון דאע"ש והקים חוליה לביצוע פיגועים בישראל כתחליף ליציאה לסוריה. אינני מקבל טענות ב"כ הנאשם 2

לפיהן לנאשם 2 לא היתה כל כוונה לממש את התוכניות עליהם שוחח עם חבריו וכי "לא עשה כל צעד לשם תחילת ביצוע התוכניות. התכנון היה ונשאר בגדר ראשוני, כללי ביותר, מבלי להצטייד בכלים או אמל"ח...". הנאשם 2 הוא זה אשר הציע להשליך בקבוקי תבערה לעבר ניידת משטרה, לבצע פיגוע ירי לעבר חיילים בבסיס מהלול ולהצית מקומות בהם מוכרים אלכוהול. הנאשם 2 סיכם עם מחאגנה, כי לאחר חתונת אחותו, יסתננו לטורקיה ומשם לסוריה. אימוני הירי והפעילות המתוארת לעיל נעשו לשם ביצוע התוכנית וסבורני כי העובדה שבסופו של יום לא יצאה תוכניתם אל הפועל, אין בה משום נסיבה לקולא. כל אלה מלמדים כי הנאשם 2 הוא שהגה רעיונות לביצוע הפיגועים דבר המעיד על מסוכנותו הרבה. בעניין זה אפנה לדברי בית המשפט העליון בע"פ 6930/06 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/5/08), אשר אזכר על ידי ב"כ המאשימה, בקבעו כי "**כוונת הפיגוע של המערער ושולחיו לא התממשה, אולם בנכונותו לרתום את עצמו לפעילות טרור מסוג זה, הוא חשף את מסוכנותו, ואת זו מצווה מערכת המשפט למנוע**".

הנאשם 4, היה בר סמכא בהתארגנות, הרוח החיה עמו נהגו להיוועץ בשל נגישותו לאמל"ח, קשריו וניסיונו. הנאשם 4 החזיק ברשותו אקדח שנועד לשמש ל"ג'יהאד" ואף הציע לנאשם 2 לרכוש עבורם נשק אשר ישמש בעת שתתחיל הפיכה של ארגון דאע"ש בישראל. טענת סנגורו כי לנאשם 4 לא הייתה כל כוונה להוציא תוכנית עבריינית לביצוע בפועל נדחית מאותה סיבה עליה עמדתי לעיל. אומנם הנאשם 4 פסל הוצאת התוכניות אל הפועל במועדים שצוינו בכתב האישום, אך לא בשל טוב ליבו או מתוך כוונה לשוב לדרך הישר, כי אם מהטעם שאינם כשירים ומיומנים דיים לביצוע אותן פעולות ובשל החשש שלהם להיתפס. כמו כן, הנאשם 4 הורשע במספר עבירות במסגרת שני אישומים שונים, לפיהם קשר קשר עם הנאשם 1 לרכוש עבורו נשק ונענה לבקשתו בחיוב ואף עשה פעולות לשם כך כמפורט בכתב האישום.

באשר לנאשם 1 בעניין המיוחס לו באישום השלישי, הוא זה אשר הזמין את הנשק והוביל להפעלת האחרים על מנת לרכוש עבורו נשק. הנאשם 1 עשה זאת מתוך כותלי הכלא, כאילו לא די בעבירה שבגינה הושת עליו מאסר עולם.

26. באשר לנזק שנגרם באישום הראשון המיוחס לנאשמים 2 ו-4 - הרי שיצירת הקשר של הנאשם 2 עם סוכני חוץ, פעילי דאע"ש, יש בה משום חגורת נפץ מתקתקת שעלולה להתפוצץ בכל רגע. אין לדעת איזה שימוש יכולים לעשות סוכני החוץ בקשר עם הנאשמים ומתי עלולים הם להפעילם. באשר לנזק אשר נגרם מעבירות הנשק, בהתייחס לשלושת הנאשמים בשני האישומים, עמדתי לעיל על הנזק שהיה צפוי להיגרם, עת פורטו הסכנות הנשקפות מזמינותו של נשק חם אשר יש עמו פוטנציאל להסלמה באלימות העבריינית והאידיאולוגית כאחד ופוגע בביטחון הציבור. בענייננו אכן כך אירע והנשק הגיע לידיים עוינות הביעו תמיכה בדאע"ש. פוטנציאל הנזק, הסיכון שהיה נעשה במקרה זה שימוש בנשק לצורך פעילות עוינת גדול יותר ממקרה רגיל בו נרכש נשק בלתי חוקי על ידי נאשמים שלא הביעו תמיכה בארגון טרור כזה או אחר. לא למיותר להדגיש, כי עבירת קשירת הקשר לרכישת נשק במסגרת אישום השני, נעשתה באותה תקופה של התרחשות האירועים נשוא האישום הראשון.

עוד אתן דעתי לכך שלא בוצעה על ידם, בסופו של יום, כל פעולה כנגד ישראל. חרף זאת, לא אוכל להתעלם מריבוי המקרים בהם היו קרובים להוציא אל הפועל תכניתם הרצחנית, מהאופי שנשאו מפגשיהם עת צפו יחד בסרטונים בפייסבוק ובתמונות ששלחו כילאני וכנאנה לנאשם 2, הקימו יחד התארגנות בלתי מותרת בתוך מדינת ישראל, הביעו תמיכה בארגון דאע"ש וברעיון הקמת מדינה אסלאמית בישראל ובכל העולם. העבירה בה הורשעו במסגרת האישום הראשון הינה חברות ופעילות בהתארגנות בלתי מותרת והיא כשלעצמה אסורה ודי בה כדי להקנות לה את החומרה.

באשר לנזק שנגרם מהמיוחס לנאשם 1 - טען הנאשם כי ביקש הוא לרכוש את הנשק ללא קשר לתמיכה בדאע"ש. מקבל אני את טענת המאשימה כי מאמציו של הנאשם 1, שהינו אסיר עולם בטחוני, להשיג נשק תוך שהוא מפעיל אחרים, שהודו כי הנשק נועד למטרת ג'יהאד, חמורה ומדברת בעד עצמה.

27. באשר לנסיבות אשר הביאו לביצוע העבירה - ב"כ הנאשם 1 טען כי הנשק נרכש לשם הגנה עצמית ממשפחה אחרת וללא קשר למטרה ביטחונית. באשר לנאשם 2, בתחילה שלל מרבית האישומים נגדו, אך שיתף את שירות המבחן, כי השיחות עם חבריו שהצטרפו לדאע"ש, עוררו בו תחושת אמביוולנטיות. לדבריו, חשב שהם עברו שטיפת מוח וקיווה להשפיע עליהם לחזור לארץ. מאידך, בשיחות עמם הם העלו טיעונים משכנעים והוא חווה אותם כאנשי דת גדולים. מכיוון שקודם לכן הם החזיקו בדפוסי התנהגות בעייתיים, הוא חשב שהצטרפותם לדאע"ש הייתה חיובית. בתסקיר המשלים בעניינו אישר בצורה פורמאלית כי הקים ארגון מטעם דאע"ש בארץ. עוד מסר, כי התחבר לרעיון הקמת מדינה אסלאמית בישראל, ועל כן יזם את הרעיון לזרוק בקבוקי תבערה אל ניידות המשטרה ובסיס צה"ל, וראה בפעילות זו פעילות מטעם ארגון דאע"ש. הנאשם 4 טען בפני שירות המבחן כי הרעיון להצטרף לחוליה נבע מהחשש כי המצב בארץ ידמה למצב בסוריה, ומתוך רצון להגן על הקיים בישראל החליט להצטרף אליה. באשר לאישום השני טען הנאשם בפני שירות המבחן כי הכיר את הנאשם 1 מתקופת מאסרו, וזה האחרון איים עליו שאם לא יעשה כן, יפגע בו ובמשפחתו. מדבריהם כאמור של הנאשמים 2 ו-4 עולה בבירור נוכח סתירותיהם והודאתם במקביל, כי הנסיבות אשר הביאו אותם לביצוע העבירות הינן תמיכה בארגון דאע"ש עת פעלו מתוך אידיאולוגיה ומטרה משותפת.

סיכום מתחם העונש ההולם

- נוכח האמור לעיל, מתחם הענישה ההולם את מעשי הנאשם 1 במסגרת האישום השלישי הינו:
- בגין עבירת קשירת קשר לפשע מתחם העונש ההולם נע בין 18-40 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- מתחמי הענישה ההולמים את מעשי הנאשם 2 כפי שפורטו באישום הראשון-
- בגין עבירות של מגע עם סוכן חוץ, חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירות בנשק, יריות

באזור מגורים וקשירת קשר לפשע- מתחם העונש ההולם **נע בין 4-7 שנות מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

מתחם הענישה ההולם את מעשי **הנאשם 4** המיוחסים לו בשני האישומים הינו:

- בגין עבירת חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירות בנשק, יריות באזור מגורים וקשירת קשר לפשע, במסגרת האישום הראשון ועבירה נוספת שלקשר לפשע במסגרת האישום השני, מתחם העונש ההולם נע בין **4-6 שנות מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

שלב שלישי- גזירת העונש:

28. **הנאשם 1** הינו אסיר בטחוני, המרצה מאסר עולם בגין רצח על רקע אידיאולוגי וכן בגין עבירות נשק. אתחשב בהודאתו במיוחס לו.

29. באשר ל**נאשם 2** אתחשב בהיותו צעיר, נעדר עבר פלילי ובהודאתו. עוד אתן דעתי לאמור בתסקיר לפיו משפחתו נעדרת מעורבות פלילית. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נעדר כל תובנה באשר לחלקים הפוגעניים והכושלים שלו, מתקשה לקבל אחריות על מעשיו עת לקח אחריות חלקית ופורמאלית בלבד. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד, לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל.

30. באשר ל**נאשם 4** אתחשב בגילו הצעיר ובהודאתו. עוד אתן דעתי להרשעה קודמת בעבירות רבות, אשר חלקן זהות לעבירות אשר ביצע במסגרת התיק דנא וענייני - עבירות נשק, קשירת קשר, שיבוש מהלכי משפט, ירי, ניסיון הצתה והיזק לרכוש. בגין אלה נגזר עליו מאסר בפועל למשך שנתיים וחצי. כמו כן, לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. אתן דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן באשר למצבה הכלכלי של משפחתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ניסה לצמצם מעורבותו ומידת אחריותו, ביחס לשאר הנאשמים. שירות המבחן התרשם, כי בבסיס העבירות קיימות עמדות ותפיסות אידיאולוגיות. החזרתיות במעורבותו בעבירות נשוא דיון זה, לקיחת האחריות החלקית, תפיסותיו הלאומיות והצטרפותו לארגון עוין, מעידים על קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבות בעבירות בעתיד.

31. אתחשב אף בשיקולי הרתעת הנאשמים והרתעת הרבים, במסגרת מתחם העונש ההולם. באשר לעבירה של תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת ראה דבריו של בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 2058/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5/5/14), שם הורשע הנאשם בעבירות ביטחוניות שונות מהמקרה דנא, שהעונש בגין קל יותר (עבירה של אימונים צבאיים אסורים ויציאה שלא כדין), בקבעו כי:

"...בגזירת העונש יש ליתן את הדעת לפוטנציאל הסכנה הטמון בעבירות מסוג זה

לביטחון מדינת ישראל, המבוצעות על רקע אידיאולוגיה אסלאמית קיצונית וכן יש ליתן את הדעת לכך שבניגוד לטענת המערער האימרה "אויבו של אויבך הוא חברך" אינה מתאימה כלל וכלל לארגון האיסלמי הקיצוני אליו חבר המערער, הגם שארגון זה נלחם עתה בצבא הסורי. זאת משום שהאידיאולוגיה של אותו הארגון והמטרות המנחות אותו, כמפורט בכתב האישום, הן אנטי ישראליות במובהק. עבירות ביטחוניות מסוג זה שעבר המערער טומנות בחובן, על כן, סכנה ברורה לביטחון תושבי מדינת ישראל ומצדיקות ענישה ממשית".

כמו כן, בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה עם עברייני נשק, וזאת בשל הסיכון הגלום רק בעצם החזקתו (ראה ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן (ניתן ביום 19/01/14) ופסקי הדין המאוזכרים שם בסעיף 14). בית המשפט העליון, מפי המשנה לנשיאה כב' השופט רובינשטיין, חזר על גישתו המחמירה בעבירות נשק בעניין מוחמד טאטור ואזכר את שנאמר על ידו בע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30/12/09) לפיו:

"דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה. אכן, ערים אנו לכך שלאדם בעל רקע נורמטיבי, וכזה הוא המערער, שהות במאסר אינה קלה כל עיקר, ובהיותו במעצר חוה מקצת הטעם. אך נשק הוא נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכתו הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'; לא כל שכן כשמקורו של הנשק שבנידון דידן לא נודע..." (ההדגשה אינה במקור - ג'.א.).

32. נוכח האמור לעיל, אין בענייננו הצדקה או אפשרות לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם למטרת שיקום. אף אין בענייננו הצדקה לחרוג לחומרה מן המתחם ההולם.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

1. על הנאשם 1 אני מטיל 30 חודשי מאסר בפועל, אותם ירצה במצטבר לעונש מאסר העולם אותו הוא מרצה כיום.

2. על הנאשם 2 אני מטיל 60 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 30/8/15.

3. על הנאשם 4 אני מטיל 60 חודשי מאסר בפועל. אני מורה להפעיל מאסר על תנאי של 18 חודשים, אשר הוטל עליו בתיק 21604-07-10, במצטבר לעונש המאסר שהוטל היום, כך שסך

הכל על הנאשם 4 לרצות מאסר בפועל של 78 חודשים מיום מעצרו 30/8/15.

4. אני מטיל על הנאשם 1 מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור על כל עבירה הקשורה בנשק.

5. אני מטיל על הנאשמים 2 ו- 4 מאסר על תנאי של 18 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעברו על עבירה הקשורה בנשק או עבירה הקשורה בביטחון המדינה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט העליון.

ניתנה והודעה היום א' כסלו תשע"ז, 01/12/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' אזולאי, שופט

הוקלדעלידינאוהבר